

[Lissa Mathiasen]

sikkerhedslov at kunne kræve, at alle produkter, varer og tjenesteydelser, der markedsføres og sælges i Danmark, opfylder visse minimumskrav i sikkerhedsmæssig forstand, således at de rigtigt anvendt ikke forvolder skade. Produkter m.v. må ud fra en saglig vurdering kunne kræves ændret eller eventuelt fjernet fra markedet, eller markedsføringen må kunne forlanges tilrettelagt på en sådan måde, at de nødvendige advarsler, vejledninger og brugsanvisninger er til stede.

Det væsentlige for forslagsstillerne er således at forsøge, i den udstrækning det overhovedet er muligt uden at opbygge et tungt administrativt apparat med nye godkendelsesordninger, at undgå markedsføring og salg af »farlige« produkter, varer og tjenesteydelser.

Forslagsstillerne mener derfor ikke, at en produktansvarslov er tilstrækkelig, selv om den i forebyggelsesmæssig henseende kan – rigtigt udformet – være vigtig. Uanset erstatningsstørrelsen ved en skade forvoldt af et produkt vil en sådan situation aldrig kunne ligestilles med en situation, hvor skaden ikke var opstået, specielt ikke hvor skaden omfatter død eller lemlæstelse.

Formålet med en produktansvarslov er at give skadelidte ret til erstatning i de tilfælde, hvor det enten ikke lykkes at opfange eller på salgstidspunktet om muligt forudse, at et givet produkt, en given vare eller en given tjenesteydelse ville kunne forvolde skade, samt naturligvis ikke mindst at give importører, producenter m.fl. et økonomisk incitament til ikke at producere og markedsføre »farlige« produkter.

Formålet med en produktsikkerhedslov er i videre omfang at beskytte forbrugerne og om nødvendigt give samfundet en mulighed for at reagere over for et produkt på et tidspunkt, inden skaden er sket, eller på et tidspunkt, hvor man kun har kendskab til en enkelt eller få skader.

Det er forslagsstillernes håb, at et flertal i Folketinget vil medvirke til gennemførelse af en sådan lovgivning med udgangspunkt i de intentioner og principper, der er i nærværende beslutningsforslag.

Jeg skal i øvrigt henvise til selve forslaget og de bemærkninger, der ledsager det.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til undervisningsministeren om forskning på universiteterne og de højere læreanstalter.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 6/11 86).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af statslån i udlandet

Af finansministeren (Palle Simonsen).

(Fremsat 8/10 86. Første behandling 28/10 86. Betænkning 29/10 86. Anden behandling 11/11 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til behandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 101 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD og KRF) mod 7 (FP og VS).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for obligationslån optaget af Færøernes Realkreditinstitut.

Af finansministeren (Palle Simonsen).
(Fremsat 30/10 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Baadsgaard (S):

Jeg kan gøre det meget kort. Vi kan give tilslutning til den udvidelse af garantirammen, der her er tale om.

Collet (KF):

På Det Konservative Folkepartis vegne kan jeg give tilslutning til lovforslaget. Vi lægger vægt på, at der i godt 30 år ikke har været noget tab for staten på denne garanti.

Ellefsen (V):

Jeg vil begynde med at takke finansministeren for fremsættelsen af dette lovforslag, som går ud på at forhøje statsgarantien på obligationslån optaget af Færøernes Realkreditinstitut fra 215 mill. kr. til 300 mill. kr. i indeværende 5-års periode.

Som det er Tingets medlemmer bekendt, er fiskeriet den altdominerende erhvervsgren på Færøerne, og det er meget vigtigt, at hovederhvervets produktionsudstyr til stadighed holdes fuldt ud teknisk og økonomisk tidsvarende. Det er derfor nødvendigt hele tiden at vedligeholde, modernisere og udbygge den færøske fiskerflåde. Færøernes Realkreditinstitut har udgjort en væsentlig faktor, når det drejer sig om finansiering af vores fiskerflåde.

Det bør også bemærkes her, at instituttet gennem årene har ført en fornuftig politik på området. Instituttets tab har været både få og små, og staten har slet ikke haft tab i forbindelse med de ydede garantier gennem snart 30 år.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Det vil være en meget stor fordel, hvis man kan høre taleren og danne sig et indtryk af debatten.

Ellefsen (V):

På Venstres og egne vegne tillader jeg mig at anmode Folketinget om at vedtage det foreliggende lovforslag.

Jes Lunde (SF):

SF kan støtte lovforslaget.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Der er også radikal støtte.

Dohrmann (FP):

Det er naturligvis prisværdigt, hvis de garantier, der her gives, aldrig nogen sinde vil blive anvendt. Ikke desto mindre er det en uskik at give den slags garantier. Også på Færøerne må man sætte tæring efter næring, og hvis man i øvrigt ønsker at optage lån selv, må man sørge for, at de bliver afdraget uden statsgaranti.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Med så bred en tilslutning synes jeg også, der er grund til at sige tak.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejds miljø.

Af Taanquist (S) m.fl.
(Fremsat 14/10 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Det ændringsforslag til arbejdsmiljøloven, som vi skal behandle nu, består i virkeligheden af 2 helt forskellige forslag, som er uafhængige af hinanden.

Første del, som vedrører lovens § 81, går ud på, at der skal indføres en anden hovedregel i forbindelse med behandlingen af klager. I dag er hovedreglen den, at en klage har opsættende virkning – det vil altså sige, at den ikke skal efterkommes, før klagen er færdigbehandlet i klagesystemet – og den